No. 1113 Zaterdag 22 April 1905. 22ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 21 April.

OPSTANDING.

Waarlijk, groote mannen worden meestal na hun dood juister begrepen en vuriger vereerd dan bij hun leven. Zij gelijken de hooge bergen, wier krachtige structuur en forsche schoonheid men op zekeren afstand beter kan waardeeren dan van nabij. En hoe hooger de berg, op des te grooter afstand kan men hem bewonderen. Zoo ook met de waarlijk groote mannen: hoe duurzamer hun nagedachtenis, des te machtiger hun grootheid. Het toppunt der grootheid is dus de onsterfelijkheid. En deze behoort in den strengen zin des woords alleen aan God.

Want ook dat tweede leven der genieën, — het voortleven in de herinnering der volken, — ontkomt niet aan de sloopende kracht des bederfs, aan het doodvonnis, uitgesproken tegen alle leven hier op aarde. En vroeg of laat wordt ook dat tweede leven een buit van den dood. Vroeg of laat vernevelt ook die laatste herinnering, moet iedere menschenglorie neerdalen in het graf, waarin reeds zoovele grootheden begraven werden.

En zoo verschijnt ons de wereldgeschiedenis als een onmetelijk doodenveld, waarin telkens nieuwe dooden ten grave gaan.

Een tamelijk harde en donkere wereldbeschouwing, werd ze niet verzacht en verhelderd door den godsdienst. Want men vergete niet dit heerlijke vers van Lenau:

Dat is ons leven en verscheiden
Waar Christus niet op aard gekomen,
Had' hij aan 't kruis niet schrik en lijden
Aan 't leven en den dood ontnomen.

Voorzeker de wereld is een doodenveld. Maar op dat duistere doodenveld éèn levende, lichtende, alle somberheid wegstralende gestalte. Een hooge heldenfiguur, voor wiens klare aangezicht alle schimmen wegschemeren als schaduwen voor de opkomende zon. Een, die den dood heeft overwonnen door vrijmachtig het leven terug te geven aan zijn lichaam, waaraan hij het een wijle ontnomen had. Een, die zich zelven het *leven* heeft genoemd, en die de waarheid van dat woord 19 eeuwen lang elken dag opnieuw heeft bewezen door een dadenrijk en nimmer verwelkend voortbestaan.

Van dezen eenigen overwinnaar, van onzen Almachtigen Triomfator, zingen wij heden het Zegelied. En alle volken zingen het mede in alle talen. En de forsche en fiere klokketorens, die het kruis hoog opheffen boven het lage menschenleven en die als duizenden zegeteekenen van den kruisvorst over de wereld verspreid staan, zij steunen met hun zware metaalklanken onze zwakke zangen en echoën ze verder voort tot hoog in den helderen hemel.

Gezegend zij de Held
Die 't goddeloos geweld
Met zijn macht en zijn kracht en zijn standert
Ter neder heeft geveld.

Christus is de overwinnaar van den dood.

Dat Hij den dood heeft overwonnen voor zich zelf, — dat Hij waarlijk verrezen is, — willen wij hier als bekend en duidelijk vooronderstellen.

Doch Hij heeft ook den dood overwonnen voor de geheele menschheid. En dit behoeft eenige toelichting. Hier dienen we terug te treden in de geschiedenis en stroomopwaarts te gaan naar de bron van ons bestaan in het Paradijs.

In den staat der oorspronkelijke rechtvaardigheid heerschte de dood niet over den mensch. Door de genade, eene weldaad, onverschuldigd aan onze stoffelijke en sterfelijke natuur, wilde God ons vrijwaren voor den dood: zonder te sterven, zouden we na een gelukkig leven met lichaam en ziel ten Hemel gaan.

Door dit onverdiend voorrecht werd ook onze bederfelijke natuur verheven in den adelstand der bovennatuurlijke orde. Zoo ontvingen wij bij schenking een recht, hetwelk de geesten bezitten krachtens hun onstoffelijke natuur.

Doch van dien adelstand konden wij vervallen, te meer wijl die ons niet door geboorte, maar slechts bij schenking toekwam.

En zoo is inderdaad geschied. Adam stond op tegen zijn oppersten Leenheer, en tot straf werd hij uit den adelstand verbannen. De stamhouder verloor zijn adelbrieven met alle voorrechten, dus ook wij, zijne afstammelingen, volgens de algemeene wet der solidariteit, die het leven beheerscht. Van af dat oogenblik moeten wij allen sterven.

Zoo is, naar het woord van Sint Paulus, de dood in de wereld gekomen door de zonde. Neem de zonde weg, en ook de dood is overwonnen.

Dat heeft Christus gedaan. Hij heeft de heerschappij des doods aangetast en geknakt in zijn wortel: de zonde.

Door Zijn lijden en dood, waarvan Zijne verrijzenis de voltooiing en bekroning was, heeft Hij de macht der zonde gebroken, en daardoor den dood getroffen in het hart. Den schuldbrief der menschheid, waarop de almachtige hand van God ons aller doodvonnis geteekend had, heeft Hij genomen uit de hand van God en vastgeslagen aan het kruis en uitgewischt met zijn Goddelijk bloed.

Aan het kruis heeft Hij onze zonden uitgeboet en voldoening gegeven aan God. En op deze wijze heeft Hij den dood overwonnen, wat betreft het verleden, in zooverre de dood een straf was voor reeds gepleegde zonde.

Aan het kruis heeft Hij ook voor alle menschen de genamiddelen verdiend, om ook in de toekomst, ieder in zijn eigen hart de zonde en dus den dood te overwinnen. De Sacramenten, die als even zoovele zuiverende en levenkweekende stroomen het bezoedelde en dorre menschenleven doorvloeien, zij ontsprongen onder het kruis. En van daar uit stroomen zij de heele wereld door, ons toevoerend de Goddelijke levenskracht van Hem, die stierf aan het kruis.

Zoo heeft Christus ons doodvonnis vernietigd en niet alleen aan onze ziel, maar ook aan ons lichaam het recht weergegeven op een onsterfelijk en verheerlijkt leven.

Het *recht* op dat Paradijs leven hebben we reeds, maar het *bezit* wordt ons voorloopig onthouden door Gods alwijze liefde. De weelde is immers zulk een gevaarlijke last voor menschenschouders, zooals gebleken is in het Paradijs. Daarom wordt dat erfdeel voor ons bewaard tot de voleinding der tijden, als de menschheid meerderjarig wordt. Zoo bewaart een wijze voogd de bezittingen van zijn pleegkind, totdat het den vollen leeftijd en het rijpe verstand bezit.

Dan sterft de dood en herleven de gestorven geslachten. Dan herkrijgen wij de nimmer kwijnende levenskracht, die Adam in het Paradijs heeft verloren en die Christus ons door zijn Verrijzenis heeft weergeschonken. Dan daalt een nieuwe levenskracht van den Hemel naar de aarde, om alle elementen te zuiveren, te versterken en tot de laatste levensdraden te doordrenken met onsterfelijkheid.

Dat is de laatste vervulling der profetieën, de bekroning van Christus' zegepraal over den dood, de eindbevestiging van Zijn grenzenloos en eeuwig rechtsgebied over alle volken, de algemeene opstanding van het leven uit den dood, de beslissende overwinning van de waarheid over den leugen, van de deugd over de zonde.

Die God stak naar Zijn kroon
Is uit den hoogen troon
Met zijn macht in den nacht neergezonken.

En intusschen heeft hij in Zijne Kerk ons een beeld en een onderpand nagelaten van dat onsterfelijke leven. Zij moet, naar de verheven gedachte van Bossuet, der wereld een bewijs wezen van Christus' leven, en ons in deze vergankelijke wereld de onvergankelijkheid verzinnebeelden, die ons bereid is in het andere leven. Zij is in den tijd het beeld der eeuwigheid.

Gelijk zij de draagster is van Christus' rechtsmacht over de wereld, zoo is zij ook de draagster en de uitdeelster van Zijn onsterfelijk leven.

Alles wat tot haar komt, veronsterfelijkt zij door de kracht van Hem, die de verrijzenis en het leven is. En alles wat van den tijd is, draagt zij ten grave. En over de graven van geslachten, die haar bestreden, schrijdt zij voort met de kalmte en de kracht der eeuwigheid en getuigt aan de komende geslachten: „Zoekt den Levende niet bij de dooden. Hij is hier niet in deze graven."

De kerk schijnt ons het krachtigste bewijs van Christus' onsterfelijk leven, het kostbaarste onderpand van Zijn eindoverwinning over den dood.

Nog immer straalt over de wereld de glorie van den verrezen Christus, levend en wonderen werkend in Zijn mystiek lichaam: de Kerk.

Noem mij één naam, die zooveel nobele levenskracht op aarde heeft achtergelaten als Hij? Waar zijn ze gebleven de groote mannen, die eenmaal straalden als de zon? Waar zijn ze de imperators, de oorlogshelden, de wijzen en wetgevers, die eenmaal de wereld verbaasden en veroverden? Laat hen naar voren treden uit het schemerend verleden met hun vorstenkronen, hun lauweren en eikenkransen. Vergaan is hun lichaam, vergeten hun naam, ontglansd is hun glorie.

De verouderde geschiedenis meldt nog hunne namen, eenige zeldzame bevoorrechten lezen nog hunne werken. Maar de menschheid in haar geheel kent ze niet.

Al hun glorie verbleekt voor den Goddelijken oorlogsroem van Hem, die alle volken ontving tot zijn rechtsgebied, wiens naam aanbeden wordt in alle talen en ten allen tijde, — wiens leer eeuwen lang wordt beleden door alle volken, — wiens onsterfelijkheid is beleden door volken van martelaren, die stervende Zijn aanbiddelijken naam nog hebben uitgehijgd als een laatste akte van aanbidding, — wiens verrijzenis nog heden gevierd wordt op alle plaatsen der wereld, aan de oevers der meren, op de kruinen der bergen, in de luwte der dalen, in de stilte der woestijnen, in de groote, woelige wereldsteden en op verre eilanden, verloren in de zee.

Waar zijn nu de grootheden der wereld? Ik zie en ik zoek om mij heen. Ik bemerk niemand meer:

Jezus is alleen.

En ik hoor den triomfzang van alle talen en tijden: Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat. Christus heri, Christus hodie: ipse et in secula.

Christus verwint Christus regeert, Christus heerscht. Christus gisteren, Christus heden: Hij ook in alle eeuwigheid.

Nota van Wijzigingen

op de begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1906.

VERKORT.

CURAÇAO.

AFDEELING 1.

Gewestelijk Bestuur.

Na artikel 6 een nieuw artikel op te nemen, luidend:

„Kosten van de kamer van koophandel en nijverheid" f 400. —

Art. 26 van de verordering betreffende de oprichting van kamers van koophandel en nijverheid (P. B van 1905 no. 7) schrijft voor, dat er door den Gouverneur jaarlijks op de koloniale huishoudelijke begrooting eene som ter bestrijding van eene toelagen aan den secretaris en van de verder noodzakelijke kosten der kamers zal worden uitgetrokken.

In overeenstemming daarmede wordt er hiebij, een crediet van f400. aangevraagd, overeenkomend met de voor hetzelfde doel indertijd beschikbaar gestelde som.

AFDEELING III.

Geldelijk Beheer.

De artikelen 20 en 21 samen te trekken in één artikel luidend:

„Kosten, verbonden aan het overbrengen van gouvernementspassagiers, mailcorrespondentiën en gouvernements-goederen naar de andere eilanden der kolonie"...f 6000.—

Overtuigd van het groote belang voor de onderhoorige eilanden der kolonie gelegen in eene goede en snelle scheepvaartverbinding met het hoofdeiland, (wat de bovenwindsche eilanden betreft ook met St. Kitts en St. Thomas), heeft de vraag op welke wijze deze aangelegenheid in gunstigen zin op te lossen de aandacht van ondergeteekende onafgebroken bezig gehouden.

Hoezeer er op uit den thans bestaanden dienst voor zoover de beschikbare middelen dat toelaten, aan redelijke eischen tegemoet te doen komen, zoo kan het wel niet anders of al de nadeelen, onafscheidenlijk aan den dienst verbonden zoolang die per zeilschip moet geschieden, moeten belemmerend blijven werken op de ontwikkeling van het personen- en goederenvervoer. Belangrijke uitbreiding van dat vervoer zou dan ook alleen te verkrijgen zijn door een beduidend snelleren, niet kostbaren overtocht, gepaard aan grootere ruimte en meerdere gemakken, — hetgeen wederom slechts door instelling van een stoomvaartdienst zou kunnen verkregen worden.

Vele en veelzijdig waren de pogingen, door ondergeteekende tot dat einde in het werk gesteld, maar steeds moesten aangevangen onderhandelingen afgebroken worden omdat de eischen, welke gesteld werden, te zwaar voor de kolonialen financiën zouden zijn.

Terwijl thans weder eene daartoe ingestelde commissie o. a. het vraagstuk bestudeerde of met een zeilvaartuig met auxiliar vermogen praktische resultaten zouden zijn te verwachten, konden onverwachts onderhandelingen worden aangeknoopt met de vertegenwoordigers der Hamburg-Amerika-linie, die door toevallige omstandigheden op St. Thomas de beschikking verkreeg over het Deensch stoomschip „Christiansted," van ongeveer 200 ton (met eene snelheid van 9 Engelsche mijlen), dat door de agenten der genoemde maatschappij alhier ter beschikking van dit Bestuur werd gesteld, ten einde daarmede een halfmaandelijkschen dienst te onderhouden op Aruba en Bonaire en een maandelijkschen (ook in de zg. orkaansmaanden) op de bovenwindsche eilanden, waarbij St. Kitts en St. Thomas zouden worden aangedaan.

De maatschappij wenscht eene overeenkomst aan te gaan, om den dienst, bij wijze van proef, voor één jaar te onderhouden, — maar verlangde uiterlijk vóór half April eene beslissing, ten einde het schip niet te lang aan de bestemming te ontrekken, die zij er aan wil geven, zoo het Bestuur haar aanbod niet aanneemt. Die datum houdt er verband mede, dat het Bestuur, ingevolge bestaand contract, drie maanden te voren kennis moet geven van het voornemen om den thans bestaanden dienst op de bovenwindsche eilanden op te geven, — en met de omstandigheid dat de maatschappij het schip niet later dan tot in Juli a. s. tot het aanvangen van de aangegeven vaart zoude kunnen beschikbaar houden.

Voor het onderhouden van den aangegeven dienst verlangt de maatschappij een subsidie van f 20,000.— 's jaars, onder verplichting om gouvernementspassagiers en gouvernements goederen kosteloos over te brengen.

De beide thans bestaande diensten kosten:
die op de bovenwindsche eilanden..................... f 6,000.—
die op Aruba en Bonaire (volgens resultaten 1904): gewone kosten .... f 4,190.
buitengewone kosten (berekend over vijf jaren) per jaar.........................„ 810.
f 5,000.
af: de ontvangsten ad.................f 3,000.
„ 2,000.—
f 8,000.—
hierbij de uitgaven wegens vervoer van gouvernementspassagiers, met hunne meubelen, naar en van de bovenwindsche eilanden..............„ 2.500.—
samen...f 10,500.—

De voorgestelde dienst zal dus aanvankelijk op eene meerdere uitgaaf van ongeveer f 10,000. — komen te staan.

Ondergeteekende zegt aanvankelijk, omdat de mogelijkheid niet is uitgesloten, dat de uitkomsten van den dienst de verwachtingen der maatschappij zullen overtreffen, zoodat zij na afloop van het proefjaar in staat zal kunnen zijn voordeeliger voorwaarden aan te bieden.

Eerst in de laatste dagen van Maart verkreeg ondergeteekende de beschikking over volledige gegevens om het aanbod grondig te kunnen beoordeelen. In dit verband kan ondergeteekende ook berichten, dat het commissoriaal onderzoek, waarvan hiervoren sprake was, op eene sterke aanbeveling van het aanbod der Hamburg-Amerika-linie uitliep.

Gegeven den zeer korten termijn, waarin de beslissing genomen moest zijn, heeft ondergeteekende gemeend, dat het niet verantwoord zoude zijn geweest deze gunstige gelegenheid ongebruikt te laten voorbijgaan, en heeft hij aan Z. E. den Minister van Koloniën telegraphisch machtiging verzocht, en verkregen, tot het bestrijden van de meerdere uitgaven, die het gevolg zouden zijn van het aangaan van het contract, terwijl hij zich thans beijvert het ter zake benoodigd crediet voor de begrooting voor 1906 bij den Raad aan te vragen.

Ondergeteekende meent het vertrouwen te mogen uitspreken, dat de Raad met hem van meening zal zijn, dat eene geregelde stoomvaartverbinding,—waardoor het mogelijk worden zal al de verschillende deelen der kolonie op snelle en gemakkelijke wijze te bereiken,—waardoor Aruba en Bonaire twee malen 's maands eene stoomverbinding met het hoofdeiland, het centrum van scheepsvaart, verkrijgen,—waardoor de bovenwindsche eilanden een dergelijke geregelde maandelijksche verbinding — eenerzijds met Curaçao en anderzijds met St. Kitts en St. Thomas, dus met 't wereldverkeer, deelachtig worden,—waardoor de betrekkingen tusschen de deelen der kolonie beduidend verlevendigen zullen, tot verhooging van de algemeene welvaart zal bijdragen.

Verder vertrouwt ondergeteekende, dat de Raad zijn inzicht deelen zal, dat niet verzuimd mocht worden de zich voorgedaan hebbende gunstige gelegenheid te benutten, te meer daar het een aanbod van eene maatschappij is, die, blijkens het aanbod zelf, mede wil werken tot bereiking van het doel, en wier streven het is om de kosten zoo gering mogelijk te doen zijn, en die zelve de verwachting koestert, dat op den duur eene voor het Gouvernement voordeeliger regeling niet uitgesloten is.

Hoewel de dienst voorloopig slechts voor één jaar zal worden ingesteld, (aanvang nemend op 1 Juli a. s.), zoo heeft ondergeteekende, hopend en vertrouwend, dat de dienst verlengd zal worden, gemeend het voor een jaar benoodigd crediet te moeten aanvragen, n. l.:
op dit artikel.............................f 6,000.—
op artikel 85...............................„ 4,000.—
„ „ 113...............................„ 3,000.—
„ „ 141...............................„ 3,000.—
„ „ 171...............................„ 2.000.—
„ „ 202...............................„ 2.000.—
Samen f 20.000.—

AFDEELING VI.

Openbare Werken.

Den aanhef van artikel 60 te lezen als volgt.

„Traktementen of verloftraktementen van den directeur van- en de opzichters en een teekenaar bij het departement van openbare werken, bureelbehoeften en verplaatsingkosten van den directeur, zoomede toelagen van de personen, belast met de triangulatie van de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire."

Abusievelijk werd de tekst van het jaar 1905 gevolgd zonder rekening te houden met de aangevraagde sommen voor de triangulatie van Curaçao, Aruba en Bonaire.

Onderdeel b van artikel 64 „Onderhoud der kaden" te verhoogen met f 2,000.— en te brengen op f 3,800. — zoodat de raming van het artikel in zijn geheel f 10,700.— zal beloopen.

Over het algemeen laat de toestand van een gedeelte der kade vóór het gouvernementshuis, zoomede die van de kade aan het Waaigat en van de kade, gelegen tusschen de kleine en de groote werf, zeer veel te wenschen over, en vereischen die kaden, ten einde later groote uitgaven aan reparatie te voorkomen, dringend verbetering.

In verband hiermede wordt voorgesteld de som, toegestaan voor het onderhoud der kaden, voor eens met f 2,000.— te verhoogen.

De totalen van de afdeelingen I, III en VI worden mitsdien gebracht op: f59.266.—, f56.641. - en f 90,091.75 en het totaal voor het eiland Curaçao op............f475,160.07

Bonaire.

AFDEELING VI.

Openbare Werken.

Na artikel 126 te lezen een nieuw artikel, luidend:

„Kosten van aankoop van een huis in het dorp Rincon tot politiewacht, zoomede kosten van aanbouw van een vertrek bij dat huis tot spreekkamer voor den gouvernements-geneeskundige"........................ f 750.—

De totalen der afdeelingen II, III en VI worden mitsdien gebracht op f 6,440.—, f 8,937.50 en f 4,125.— en het totaal vóór het eiland Bonaire op f 41,392.50.

Uit gebrek aan een speciaal daartoe bestemd lokaal, moet de gouvernements-geneeskundige bij zijne periodieke bezoeken aan het dorp Rincon van het politiewachthuis gebruik maken voor het ontvangen en onderzoeken van patiënten, zoodat de wacht gedurende den tijd dat de geneesheer er is de beschikking over het wachthuis mist.

Dit is voor beide diensten een minder gewenschte toestand.

Nu de woning, door de politiewacht betrokken, te koop is, schijnt de gelegenheid gunstig om eene betere regeling te treffen door overname er van en den bijbouw van een vertrek als spreekkamer voor den dokter.

Daar er nu f 60.— 's jaars aan huishuur betaald wordt, schijnt ook in dit opzicht de aankoop aan te bevelen.

St. Eustatius.

AFDEELING VI.

Openbare werken.

Tusschen de artikelen 186 en 187 een nieuw artikel op te nemen, luidend:

„Kosten van aankoop van een huis tot woning van den gouvernements-geneeskundige".........Memorie.

Reeds sedert een jaar worden pogingen aangewend om de diensten van een geneesheer voor St. Eustatius te verzekeren. Eerst dezer dagen heeft zich een sollicitant voorgedaan, die wel genegen schijnt de betrekking te aanvaarden, maar niet naliet te wijzen op de betrekkelijk onvoordeelige voorwaarden, met het oog op de omstandigheid, dat de bijverdiensten op St. Eustatius niet dan zeer gering kunnen zijn.

Toevallig berichtte de gezaghebber ongeveer terzelfder tijd, dat er zich eene gelegenheid voordoet om voor eene som van ongeveer f. 1,500—een huis aan te koopen, dat c. q. als woning voor den gouvernements-geneeskundige beschikbaar gesteld zou kunnen worden, zoo het aanbod van vrije woning er toe zou kunnen bijdragen de diensten van een geneeskundige voor het eiland te verzekeren.

Ondergeteekende behoeft wel niet in het licht te stellen hoe gewenscht het is het eiland van de zoo lang ontbeerde geneeskundige hulp te voorzien, en vertrouwt dat, waar met zoo geringe geldelijke opoffering die hulp mogelijk verkregen zou kunnen worden, de medewerking van den Raad daartoe niet zal ontbreken.

Daar de juiste som, waarvoor de aankoop zal kunen geschieden, niet bekend is, en daarbij nog de kosten van overdracht zullen komen, wordt de post pro memorie geraamd.

Het totaal van Afdeeling III wordt mitsdien gebracht op f 5,060.—en dat voor het eiland St. Eustatius op f 31,700.—

Saba.

AFDEELING VI.

Openbare werken.

Tusschen de artikelen 213 en 214 twee nieuwe artikelen op te nemen, luidend:

Het eerste:

„Kosten van aankoop van een huis tot woning van den gezaghebber, waarin tevens raadkamer"..Memorie.

Volgens het Koninklijk besluit regelende hunne traktementen, hebben de gezaghebbers recht op vrije woning.

Op al de eilanden, met uitzondering van Saba, heeft het Gouvernement de beschikking over eigen gebouwen, die als woningen voor de verschillende gezaghebbers zijn aangewezen.

Op Saba wordt er voor eene som van f 480.—eene woning voor den gezaghebber gehuurd.

Niet alleen dat het ten slotte goedkooper zou uitkomen; zoo over een eigen gebouw kon worden beschikt maar is het ook zeer gewenscht, vooral op Saba, waar er geene huurhuizen worden aangetroffen, dat men niet van anderen afhankelijk zij om den gezaghebber te herbergen.

Het huis, door den gezaghebber bewoond, werd een tiental jaren geleden speciaal met het doel gebouwd om het als woning voor het hoofd der plaats te doen strekken, aangezien zich toen meermalen moeilijkheden hadden voorgedaan in verband met het verkrijgen van eene geschikte woning voor den gezaghebber.

Zijn er sinds geene moeilijheden in dat opzicht geweest, het behoeft wel geen betoog, dat de eigenaar van het huis na korteren of langeren tijd zelf er over zou willen beschikken.

Daar hij nu genegen is het huis te verkoopen, schijnt het aan te bevelen, dat het Gouvernement zich van het bezit er van verzekere, aangezien geen van de andere woningen op het eiland voor het doel geschikt is of, zoo al, dan toch zeker niet te koop zal zijn.

Daar het wenschelijk is, alvorens eenige stappen te nemen, die het Bestuur binden zouden, dat het huis door den directeur van het departement van openbare werken werd onderzocht, bij welke gelegenheid ook de waarde er van zou kunnen worden bepaald, is het thans niet mogelijk den juisten prijs op te geven, waarvoor de koop zal kunnen geschieden.

Wanneer de Raad in beginsel wenscht mede te werken tot den aankoop, dan zal er zorg voor worden gedragen, dat bij eventueelen koop zoo voordeelig mogelijke voorwaarden woden bedongen.

Het tweede:

„Kosten van aanbouw van een steiger"........... ....f 3,000.—

Door gebruik te maken van eenige in de gewenschte richting liggende en boven den waterspiegel uitstekende rotsblokken kan er voor eene som van f 3000.—aan de Fortbaai een steiger worden aangelegd,

die in voldoende mate in de behoefte zal kunnen voorzien. Die behoefte bestaat inderdaad, aangezien de goederen op eenigen afstand aan de kust moeten worden gelost om in booten naar land te worden overgebracht.

Het zal wel duidelijk zijn van hoe groot nut het aanbrengen van een steiger ter bevordering van het verkeer zal wezen, en vertrouwt ondergeteekende dan ook, dat de credietaanvrage op eene goede ontvangst bij den Raad zal kunnen rekenen.

Te meer vertrouwen heeft hij in de goedkeuring van dezen post, aangezien tegenover de uitgave voor eens van f 3000.—eene vaste inkomst ter zake van steigergeld, berekend op f 300.—, zal komen te staan, zoodat het hier een bij uitstek productieve uitgaaf geldt.

Dat ondergeteekende de hierboven staande gegevens kan verstrekken, berust hierop, dat bij eerste aanvrage van den gezaghebber tot het daarstellen van een steiger ondergeteekende dezen heeft te kennen gegeven, eerst dan bereid te zijn mede te werken tot het verkrijgen van den steiger, wanneer hem gebleken zal zijn, dat de wouers ook hunnerzijds genegen zouden worden bevonden het belang van een steiger te bewijzen b. v. door zich bereid te verklaren bij totstandkoming eene heffing te willen betalen voor onderhoud. Het daarop ontvangen antwoord van den gezaghebber heeft, nadat hij de aangelegenheid met de landraden had besproken, geleid tot het hierboven meegedeelde aangaande de opbrengst van een steigergeld.

De totalen van de Afdeelingen I, III en VI worden mitsdien gebracht op f 3,980.—, f 5,140.— en f 4,350.— en het totaal voor het eiland Saba op f 24,437.—

C. *Bijdrage uit's Rijks schatkist.*

Tengevolge van de voorgestelde wijzigingen wordt de bijdragen uit 's Rijksschatkist verhoogd met f15,436. 67 en gebracht op f342,917.41½.

Naschrift van de Redactie.

Een stortvloed van officieele stukken stroomde over ons heen in deze week. Wij hebben getracht alles zoo volledig mogelijk onder de oogen onzer lezers te brengen, maar waren daardoor verplicht onze beschouwingen wat in te korten.

Dat wij met de stoomverbinding tusschen de eilanden hoogelijk zijn ingenomen en daar zeer veel goeds van verwachten, weet men reeds. En nu het uit bovenstaande toelichting van den Gouverneur blijkt, dat voorloopig slechts een contract voor een jaar zal worden aangegaan, meenen wij veilig alle op- of aanmerkingen, welke wij omtrent deze nieuwe vaart ontvingen, achterwege te kunnen laten.

Zeker, er kan nog een betere regeling tot stand komen, zoodat de eilanden Bonaire en Aruba niet slechts direct verbonden worden met Curaçao, maar ook met New-York. Iedere overscheping wordt dan vermeden. Maar vooreerst, wordt ons zulk een aanbod niet gedaan door de Hamburg-Amerika-lijn, en ten tweede bestaat een dergelijke directe verbonding met Amerika reeds voor deze eilanden door middel der schoenerbrikken *Curaçao* en *Lockhart*.

Misschien ook, dat de K. W. I. M. nu eindelijk ook eens een bod zal wagen en dat dan door concurrentie iets meer volmaakts tot stand komt. Wij gunnen Bonaire en Aruba van harte een nog betere verbinding, maar verheugen ons reeds over deze goede. Het betere kon hier wel eens de vijand van het goede wezen, en als men meer eischt dan aangeboden wordt, kon men wel eens met de kous op de kop thuis komen. Het verkeer is toch reeds veel verbeterd, met een stoomboot voor personen en voor goederen een flinken schoenerbrik.

Liever hadden wij door dit stoomverkeer beter en directer verbinding gezien tusschen onze bovenwindsche eilanden en Curaçao, maar ook hier willen wij niet het uiterste vorderen, doch ons verblijden over het goede, wat reeds werd verkregen. Dit proefjaar kan veel leeren; wij willen onze verdere beschouwingen derhalve nog eenige maanden voor ons houden.

Nog een enkel woord over de *triangulatie*, waarover in deze nota van wijzigingen weer gesproken werd. In het *Kol. Weekblad* N° 2 van 23 Maart ll. staat een verslag over een voordracht van den Ingenieur J. Homan van der Heide die Egypte tot voorbeeld stelde voor irrigatie op Java. „De engelsche methode van watervoorziening in Egypte bestaat hierin: Het door den aanleg van de noodige waterwerken zoodanig regelen van bevloeiing en afwatering, dat het grootste deel der velden thans nog van voldoende water verstoken of wel door overstroomingen geteisterd, met meer voordeel kan worden bebouwd en dat voor zooverre de gronden thans nog braak liggen, ze kunnen worden in cultuur gebracht.” Deze voordracht komt in haar geheel voor in de *Indische Mercuur.*

Bij de debatten verklaarde echter de Voorzitter als een voornaam punt bij irrigatie: „In Egypte zijn de kadastrale opnamen nog in hunne beginperiode, maar men heeft eene *nauwkeurige triangulatie*, die door inpassing in staat stelt om de opgegeven oppervlakte der bouwgronden voldoende te contrôleeren.”

Triangulatie schijnt derhalve zeer noodzakelijk te wezen om irrigatie, waterverschaffing, goed te regelen op onze eilanden.

Over de andere wijzigingen moeten wij uit gebrek aan ruimte en tijd wel zwijgen. De doktersnood op St. Eustatius werd zoo herhaaldelijk beschreven in ons blad, dat wij geen verdere aanbeveling schrijven om het Gouvernement in de gelegenheid te stellen door aanbieding van betere conditiën aan dien nijpenden nood spoedig een einde te maken.

ONTWERP-VERORDENING,

houdende verdeeling van het eiland Curaçao in drie districten.

Van dit nieuwe Ontwerp zegt de Gouverneur o. a. in zijn Toelichting:

Het eerste (stadsdistrict) zal eenige uitbreiding ondergaan door de opneming aan de oostzijde van de tuinen Hel en Parera, en aan de westzijde van de plantages Welgelegen en Ste. Héléne en het domein Plantersrust. Die uitbreiding is wenschelijk met het oog eenerzijds op de toenemende nederzettingen oostwaarts, en anderzijds daarop, dat het Bestuur gaarne 'slands hospitaal en het leprozengesticht, beiden gevestigd op het domein Plantersrust, binnen het gebied van het stadsdistrict wensch te trekken. Door opneming van de tuinen Welgelegen en Ste. Héléne wordt dan een meer afgerond geheel verkregen.”

Het tweede district omvat het tegenwoordige tweede en derde, en zal zich verder uitstrekken tot de westelijke grenzen van de plantages „Mount pleasant,” „Groote berg” en „Hato,” deze laatste plantage niet alleen insluitend, maar ook de lange kuststrook, welke sterk westwaarts loopt, voor zooverre zij aan deze plantage behoort.

Het derde district omvat het tegenwoordige vijfde en vierde, maar zal nu beginnen van af de westelijke grenzen van bovengenoemde plantages en de kuststrook van Hato.”

Een ieder is overtuigd, dat 800 Gld. veel te weinig is voor het inkomen van een districtmeester, de overgroote werkzaamheden zijn niet evenredig aan deze kleine toelage. Zoo men nu zelfs hun inkomen verdubbelde, dan zou dit nog te gering blijven om streng en stipt die diensten van

hen te eischen, welke volgens de bedoeling van het Bestuur van hen gevorderd zouden moeten worden. En toch vraagt deze verdubbeling reeds *f* 6,400 of slechts *f* 200 minder dan de voorgestelde verhoogde traktementen, zooals die verleden jaar in de begrooting voorkwamen. Alleen echter een traktement zoo hoog als toen werd voorgesteld, zal voldoende waarborg geven, dat alle diensten naar behooren kunnen worden vervuld.

Een dergelijk hoog traktement aan alle vier districtmeesters te geven, zou de financiën der Kolonie echter al te zeer bezwaren, daarom wordt er voorgesteld het geheele eiland behalve de stad, in twee districten te verdeelen.

Maar zullen die twee districtmeesters weer niet te veel werk vinden en dus, nu niet om te geringe bezoldigeng, maar door overvloed van werkzaamheden zich weder niet ten volle van hun taak kunnen kwijten? Hierop antwoordt de Gouverneur:

Wat nu de vraag betreft of de districtmeester in staat zal wezen zijne taak naar behooren uit te voeren, wanneer het hem toegewezen gebied de dubbele uitgestrektheid hebben zal van die, welke elk district thans heeft, —ondergeteekende is van meeuing, dat de bezwaren, welke in dit opzicht werden gehoord, te breed zijn uitgemeten, en dat zij in werkelijkheid zullen blijken door middel van een systematische indeeling van den dienst geheel te kunnen worden overkomen.”

Ja, van dit laatste hangt nu eigenlijk alles af, wij bedoelen van een systematische indeeling van den dienst. Zoolang die indeeling van den dienst nog niet bekend is, kan men moeilijk afdoende oordeelen over de verdeeling van het eiland in districten. Curaçao wordt volgens het nieuw Ontwerp zeer eerlijk in twee gelijke deelen gesneden, wat de oppervlakte betreft, de uitgestrektheid van den bodem, niet echter wanneer men let op het bevolkingscijfer. Het Oost-district zal bijna 12.000 zielen tellen, het West-district ± 6000.

Men kan nu den districtmeester van het Oost-district wel, zooals verleden jaar werd voorgesteld, f1000 meer geven voor zijn meerder werk, maar de geadministreerden zelven van dit District zullen toch altijd de ongelijkheid in het beheer gevoelen van een gebied dat dubbel zoo volkrijk is als het andere. Ook hun moet een douceurtje worden gegeven. Een gedeelte nu van dit district grenst aan het stadsdistrict, vele bewoners van Sta. Maria b. v. komen *dagelijks* in de stad, maar loopen nimmer de stad voorbij om zich naar Sta Rosa te begeven. Omgekeerd zullen de menschen die dicht bij „Hel” en „Paradijs wonen wel naar de stad komen, maar zelden naar Sta Rosa. Wij herhalen, wij kennen nog niets van die systematische indeeling van den dienst, maar veronderstellen, dat voor de bewoners rondom de stad de opgave van geboorte, huwelijk en overlijden facultatief wordt gesteld bij den Districtmeester, of bij den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand in de stad, anders wordt en blijft de indeeling van het geheele eiland, behalve de stad, in slechts twee districten een groote last voor de buitenbevolking. De Gouverneur moge nu verklaren, dat de bezwaren tegen den grooten afstand worden overdreven, maar bekent ook openhartig, dat „voor zoover hem bekend, geene klachten in dat opzicht vernomen zijn, hoewel de districtmeester niet in het centrum............ van het...... district is gevestigd geweest,” die klachten bestaan desniettemin en wel zeer gegrond en zullen bij de nieuwe indeeling nog veel talrijker worden.

De gouverneur meent die bezwaren in het vervolg te voorkomen, omdat „de districtmeester in het volkrijkste deel van het district zal gaan wonen. Maar hoe zal dit mogelijk wezen?

Het Oostdistrict omvat de drie R. K. Parochies Montagne, Sta. Rosa en Sta. Maria, drie centra, waarvan de twee laatste, op grooten afstand van elkander gelegen, zeer volkrijk zijn, en waartusschen absoluut geen verkeer is.

Evenzoo omvat het toekomstig West-district de drie R K. Parochies S. Willebrordo, Barber en Westpunt, wederom drie volrijke deelen, op verren afstand van elkander.

Wanneer de districtmeester derhalve in het volkrijkste deel gaat wonen, blijven andere ook zeer volkrijke deelen op grooten afstand.

Neen, de Districtmeester zal veel beter zijn woning vestigen op een plaats, waar de meeste personen van dat district geregeld voorbijkomen, en voor dat gedeelte van het district waarvan de bevolking een buitengewone route moet maken om naar den Districtmeester toe te gaan moet de aangifte bij den Burgerlijken Stand in de Stad facultatief blijven.

Voor dat men derhalve oordeelen kan over de verdeeling van het eiland in

districten zal het, dunkt ons, ook noodig wezen iets meer te vernemen van die systematische verdeeling van den dienst des districtmeesters. Wanneer die dienst eerst wat beter gekend wordt, kan men besluiten, of de nieuwe verdeeling niet alleen strekken zal tot verbetering der positie van deze ambtenaren, (wat eigenlijk, zoo niet de hoofdoorzaak, dan toch de hoofdaanleiding tot dit Ontwerp schijnt geweest te zijn,) maar ook en wel vooral, of deze strekken zal tot krachtiger behartiging van de belangen der bevolking. Wanneer een dergelijke dienstregeling reeds nu werd bekend gemaakt, zou een ieder ook beter kunnen inzien, waarom het traktement verhoogd moet worden, en dat die meerdere uitgaven sterk zullen inwerken op den verhoogden bloei der Kolonie.

Nieuwsberichten.

Curaçao

Kerkelijke Berichten.

De Zeereerw. Pater A. TER MAAT, Vicaris Provincialis der E. E. Paters Dominikanen in onze kolonie, is gisteren van een visitatie-reis naar de bovenwindsche eilanden teruggekeerd.

Havennieuws.

Van verschillende kanten wordt ons verzekerd, dat H. M. *Kortenaer* verleden week niet uitging om schietoeningen op Bonaire te houden, maar als vlagvertoon langs de kust van Venezuela. De hollandsche en belgische couranten deze week ontvangen, stellen het als zeer waarschijnlijk voor, dat spoedig nog 3 á 4 hollandsche oorlogschepen naar Curaçao zullen gestuurd worden, om door een kleine vlootdemonstratie kracht te zetten bij de deplomatieke onderhandelingen met President CASTRO.

Donderdagmorgen koos de *Kortenaer* weer zee, maar keerde reeds Vrijdagmorgen in onze haven terug.

* *
*

Van 1 — 15 April liepen onze haven binnen:

Stoombooten	19
Bijlanders	16
Goeletten	20
Brikken	2
Jacht	1
	58 schepen.

Dit is de eerste maal in zes maanden, dat er zooveel verkeer was in de eerste helft der maand.

* *
*

De *Itaparika* had gisterennamiddag zeer veel moeite om van ons te scheiden; midden voor de brug bleef zij nog een drie kwartier liggen, doordat er iets onklaar was geworden.

Slecht Vleesch.

Waaraan het ligt en aan wien het ligt, weten wij niet, en willen wij ook niet onderzoeken; maar nu is het in de laatste weken toch al te bar. Algemeen hoort men er over klagen. Het koeienvleesch is bijna niet te gebruiken.

Waar blijft de Paaschos! ?

Koloniale Raad.

Een Extra-Nummer van *De Cour. Cour.* maakte Dinsdag bekend dat er 's avonds openbare vergadering zou wezen van den Kol. Raad. Het publiek scheen er een luchtje van gehad te hebben, dat er iets bijzonders gaande zou zijn, althans er waren nogal eenige belangstellende toehoorders opgekomen. Van de leden zelven waren er 4 afwezig n. m. de heeren M. E. CURIEL, J. GAERSTE, L. HELDEWIER VIGNON en C. G. DE HASETH Cz. Vlak voor den zetel van den Gouverneur hadden de heeren MR. TH. I. A. NUIJENS en C. STATIUS MULLER plaats genomen, als gevolgmachtigden van het Bestuur.

Nadat de notulen der vorige vergadering waren voorgelezen en goedgekeurd, deelde de Voorzitter mede, welke stukken waren ingekomen.

a. Nota van wijzigingen op de ingediende begrooting voor 1906.

In een begeleidend schrijven verklaarde de Gouverneur, dat deze nota van wijzigingen noodzakelijk was geworden, omdat van de posten die daarop voorkomen, sommige niet te voorzien waren bij de indiening der Begrooting, andere daarop nog niet konden gebracht worden, daar toen voldoende gegevens ontbraken om de posten behoorlijk toe te lichten, en de uitgaven te berekenen.

b. Benoeming van MR. NUIJENS als gevolmachtigde met raadgevende stem tot bijwoning der behandeling van het O. V. over het schieten met vuurwapenen in het Schottegat.

c. Machtiging van MR. NUIJENS om met raadgevende stem de behandeling der Vreemdelingenwet bij te wonen.

d. O. V. houdende verdeeling van het eiland Curaçao in drie districten.

In zijn begeleidend schrijven verklaarde de Gouverneur, dat hij had gemeend zich te moeten onthouden om voor deze nieuwe indeeling der districten reeds bij het indienen der Begrooting nieuwe credieten aan te vragen, omdat hij van gevoelen was dat deze nieuwe indeeling in Holland te huis behoorde. Z. Exc. de Minister van Koloniën was echter een andere meening toegedaan en oordeelde, dat dit bij Koloniale Verordening moest geschieden, reden waarom Z. H. E. G. dit Ontwerp thans bij den Raad indiende. Naar aanleiding echter van het reeds ontvangen V. V. der rapporteurs, waarin de Raad bij de bespreking van art. 1 gezegd had niet na te kunnen laten zijn bevreemding te betuigen over de handelwijze van den Gouverneur, alsof Z. H. E. G. den Raad wilde voorbereiden om buiten den Raad om de nieuwe indeeling der districten toch tot stand te brengen, meende de Gouverneur bevreemding tegenover bevreemding te mogen stellen. De Gouverneur immers is volstrekt niet verplicht den Raad in te lichten, noch diens gevoelen te vragen omtrent hetgeen hij van plan is te verrichten. Een dergelijke veronderstelling, dat de Gouverneur achterom werkte, juist nu er verschil van meening bestond tusschen den Raad en het Bestuur, vindt de Gouverneur allesbehalve vleiend. Indien Z. H. E. G. van plan was geweest zijn eigen gevoelen door te drijven tegen het oordeel van den Raad in, dan zoude hij dit met ronde woorden hebben gezegd.

Ten slotte werd de heer C. STATIUS MULLER benoemd om de behandeling van dit Ontwerp ter verdeeling van het eiland in districten bij te wonen met raadgevende stem.

Na de voorlezing van dezen brief moest er beraadslaagd worden over de ingekomen stukken.

De Voorzitter vroeg, of het niet goed was de Nota van Wijzigingen naar de afdeelingen te zenden. Waren de leden echter van meening dat dit niet noodig was, dan konden de wijzigingen van de begrooting toch niet behandeld worden, voordat de Begrooting zelf was behandeld. De Voorzitter meende er echter op te mogen wijzen, dat het zenden naar de Afdeelingen ook zijn goede zijde had, en soms noodzakelijk wezen kon, daar het Bestuur dan in de gelegenheid werd gesteld op de bezwaren van den Raad te antwoorden.

Na deze aanbeveling van den Voorzitter stemde de Raad er in toe, dat de Nota van Wijzigingen naar de Afdeelingen werd verwezen.

Toen kwam aan de orde het nieuw Ontwerp over het schieten in het Schottegat. Ook dit scheen de Voorzitter maar liefst naar de Afdeelingen te willen zenden, omdat het nog geen 2 dagen geleden was rondgedeeld.

Mr. J. B. GORSIRA maakte den Voorzitter opmerkzaam, dat de H. E. G. Heer Gouverneur Mr. NUIJENS had gemachtigd de behandeling van dit Ontwerp bij te wonen en dat 't toch niet aanging nu de Procureur-Generaal in de Vergadering aanwezig was Z. E. G. A. niet in de gelegenheid te stellen zich van zijn opdracht te kwijten, waarom spreker voorstelde dit Ontwerp nog staande de Vergadering te behandelen.

De Voorzitter verklaarde eveneens hetzelfde te hebben willen voorstellen indien de Vergadering voltallig ware geweest. Een ontwerp echter publiek behandelen voordat er twee dagen verstreken zijn na de ronddeeling is tegen het Reglement.

MR. GORSIRA: Maar dit huishoudelijk reglement kan den Raad niet binden, als de Raad, die het maakte, oordeelt, dat het beter is, zich voor dit oogenblik aan een of ander voorschrift niet te storen.

De Voorzitter meent dat de Raad, onvoltallig zijnde, niet kan handelen tegen het Reglement.

Mr. GORSIRA meent van wel.

De Voorzitter: En ik niet."

Mr. GORSIRA houdt vol van wel.

De Voorzitter meent van niet, maar wil het voorstel van Mr. GORSIRA aan het oordeel van den Raad onderwerpen. Na hoofdelijke stemming werd met 1 stem meerderheid (5 vóór, 4 tegen) besloten tot onmiddelijke behandeling. Mr. NUIJENS verklaarde nadat de Voorzitter Z. E. G. A. het woord had verleend, dat hij slechts op verzoek van den Gouverneur ter raadzale aanwezig was en bereid om verdere inlichtingen te verstrekken, doch meent dat de Toelichting van den Gouverneur wel voldoende wezen zal.

Zonder verder beraadslagen werd het Ontwerp goedgekeurd.

De Voorzitter vroeg nu aan de leden, of het Ontwerp tot nieuwe verdeeling van het eiland in drie districten onmiddellijk moest worden behandeld dan wel eerst naar de Afdeelingen verzonden. Daar er verleden jaar verschil van gevoelen was omtrent een dergelijke indeeling tusschen Bestuur en Raad zoude het misschien wenschelijk wezen eerst in de Afdeelingen over deze nieuwe verdeeling te beraadslagen. Hiertoe werd besloten.

De Voorzitter meende echter dat het den leden toch welkom zou wezen, zoo de gevolmachtigde van den Gouverneur reeds heden avond zijn toelichting wilde verstrekken.

De Heer C STATIUS MULLER wees er op dat in de tegenwoordige omstandigheden der Kolonie de zuinigheid bewaakster is van de geldkist. Verleden jaar gaf na de aanvrage van verhoogde credieten ter wille der districtmeesters het financieel bezwaar den doorslag om die nieuwe posten van de Begrooting te royeeren. Dit jaar daarentegen heeft het Voorloopig Verslag duidelijk uitgesproken, dat de Raad alles wil steunen wat kan bijdragen tot den directen bloei onzer Kolonie. De nieuwe districtverdeeling nu vraagt wel meer geldelijke offers, maar zal ook medewerken tot onmiddelijken bloei van Curaçao, mits het districtsbeheer worde uitgevoerd zooals het Bestuur dit verlangt.

Dat men toch niet meene, dat het districtmeesterschap een sinecure is. De districtmeester is hulpambtenaar van den burgerlijken stand en plaatselijk hoofd der politie.

Men herinnere zich, wat de Toelichting op de begrooting voor het dienstjaar 1905 ons leerde over de toename der werkzaamheden sinds 1871. In het 2de district werd gedurende het jaar 1901 aangifte gedaan van 216 geboortens en 74 sterfgevallen, terwijl 22 huwelijken werden gesloten.

Al deze aangiften en huwelijks-contracten brengen voor den districtmeester een massa schrijfwerk mede. Verder moet hij behulpzaam wezen bij het aangaan van huurcontracten der gouvernementsgronden, advies over de huurders verstrekken, later de overeenkomst sluiten, de gronden aanwijzen, toezicht houden of de huurvoorwaarden worden nageleefd, of er meer vee wordt gefokt dan is toegestaan, de huurpenningen innen, in het 2de district bijv. van meer dan 910 huurders, etc. etc.

Nu zal het zeker veel liggen aan het persoonlijk karakter van den titularis en diens aanleg, of er hard gewerkt zal worden of niet, maar als men alleen let op datgene, wat onmogelijk weggelaten *kan* worden, en wat voortdurend wordt gecontrôleerd, dan zal men moeten toegeven, dat het districtmeesterschap, een veelomvattende werkkring heeft, waarin met lust en ijver veel nut gesticht kan worden. De traktementsregeling dezer ambtenaren is echter reeds meer dan 30 jaren oud, de werkzaamheden zijn meer dan verdubbeld. Hoe wil men nu alles van deze ambtenaren eischen, zonder hun traktement te verhoogen? De voorgestelde verhooging is dus alleszins gewettigd.

Ten slotte geeft spreker de grenzen aan der verschillende districten en verzekert, dat bij eventueele vervanging voor de belangen der tegenwoordige districtmeesters zal worden zorg gedragen.

Nadat de Voorzitter den heer C. STATIUS MULLER bedankt heeft voor diens uitgebreide en heldere toelichting, verlaat deze Gevolmachtigde de vergadering.

Nu kwam aan de orde de behandeling der Vreemdelingenwet. De Voorzitter geeft het woord aan den Gemachtigde van den Gouverneur, Mr. NUIJENS.

MR. NUIJENS wijst er op, dat hier eigenlijk geen nieuw ontwerp werd ingediend, eenzelfde soort verordering is reeds jarenlang van kracht; vroeger konden onvermogenden worden uitgezet, thans kunnen zij zelfs worden geweerd, wat natuurlijk veel practischer is en minder onkosten vraagt. Vooral met het oog op de omliggende havens, die meer en meer gesloten worden voor onvermogende vreemdelingen, is een dergelijke maatregel zeer noodzakelijk ook voor onze kolonie, daar anders al deze armlastige sujetten naar Curaçao komen. In den laatsten tijd werd het sterker dan vroeger gevoeld, dat de reeds bestaande wet te weinig macht geeft aan het Hoofd der politie om de orde te handhaven, ook onder de vreemdelingen.

Er schijnt echter een fout geslopen te zijn in deze Nieuwe Verordering. Waarom niet een bepaalde som genoemd, zooals bijv. in Amerika, waar iemand, die geen 40 dollar bezit geen toegang erlangt? Daar weet men dus zeker, dat geen onvermogende wordt toegelaten, hier blijft men altijd onzeker.

Dit is echter geenszins een fout in de Verordering, maar een dergelijke voorwaarde werd met opzet weggelaten om het vreemdelingenverkeer naar onze kolonie niet tegen te gaan. Vele burgers immers der omliggende republieken komen wel zonder middelen van bestaan op Curaçao aan, maar hebben toch wel in hun Vaderland bezittingen, of vermogende vrienden, zoodat deze lieden meest altijd geld kunnen bekomen. Het zou grootelijks verkeerd wezen de komst van dergelijke personen te belemmeren. Allen, die hier fatsoenlijk onder dak kunnen komen, zullen van de verscherping der Vreemdelingenwet geen last hebben, het eenige doel is landloopers te weren en onze rustige burgers te beschermen tegen lastige of gevaarlijke sujetten.

Nadat de Voorzitter gevraagd had, of nog een der leden verdere inlichtingen verlangde, of een of andere opmerking had te maken, vroeg de heer CHAPMAN het woord om te motiveeren, dat hij geen amendement zou voorstellen, niettegenstaande hij vroeger er sterk op had aangedrongen, dat het woord „personen" in art. 1. veranderd zou worden in „vreemdelingen." Nu het Bestuur in 't M. v. A. de toezegging heeft gedaan de vestiging binnen onze kolonie te zullen vergemakkelijken, kan hij met de redactie van het artikel medegaan.

Hierna werd de verordening goedgekeurd, Mr. NUIJENS door den Voorzitter bedankt, en de publieke vergadering gesloten. Alvorens zich echter naar de Afdeelingen te begeven, toonde de Voorzitter aan de vertegenwoordigers der Pers de schetskaart van de oude en nieuwe indeeling der districten, voor welke beleefdheid wij den heer Voorzitter onzen dank betuigen.

BIJBLAD

VAN DE

„Amigoe di Curaçao”.

Zaterdag, 23 April 1905.

No. 1113.

LEZING

VAN

Dr. J. BOEKE

OVER

Een en ander over Visscherij.

Voor een talrijk en uitgelezen publiek, waaronder ook vele Dames, hield Dr. J. BOEKE op verzoek van de „Curaçaosche Maatschappij” Maandagavond zijn Voordracht, door ons ook de vorige week aangekondig. In de bovenzaal der Societeit „de Gezelligheid” waren eenige netten opgehangen, groote en kleine, van touw en van zijde, zoodat men al dadelijk in een goede stemming werd gebracht.

Dit hulpmiddel was echter volstrekt niet noodig geweest, want toen Dr. BOEKE, kort nadat de H. E. G. heer Gouverneur was binnen geleid, zijn lezing begon, had hij al spoedig door zijn kalme wijze van voordragen, zijn helderen, zakelijken betoogtrant aller aandacht veroverd.

Spr begon met te zeggen, dat hij met groot genoegen aan de vriendelijke invitatie van het bestuur had gevolg gegeven, doch dat hij, voor hij verder ging, even wilde waarschuwen dat hij iets buiten zijn boekje zou gaan en niet zoozeer zou spreken over de visscherij op Curaçao als wel over visscherij-onderzoek in het algemeen, en eerst daarna over het visscherij-onderzoek en de visscherij op Curaçao. Velen zullen zich, zeide Spr. toen het bekend werd, dat iemand uit Holland zou komen om de visscherij te onderzoeken, wel met verwondering hebben afgevraagd, in de eerste plaats, hoe toch zulk een onderzoek geschiedt. Hoe een land bouw-onderzoek gedaan wordt, is duidelijk voor elk. Men kan zien, wat op een bepaald stuk grond groeit, en men behoeft dus slechts dit stuk grond onder verschillende uitwendige omstandigheden gade te slaan, de grondsoort te onderzoeken en de deskundige zal dan zijne conclusies kunnen trekken, aangaande wat bij oordeelkundige behandeling, van dien grond te maken is. Voor een visscherij-onderzoek is evenwel een geheel andere onderzoekingsmethode noodig.

In de tweede plaats zal men zich verwonderd hebben afgevraagd, of zulk een onderzoek van practisch belang voor de kolonie kan zijn. Of zal men als eenig resultaat hebben, dat men nu de wetenschappelijke namen van de hier gevangen visschen kent, en zal het daarmede gedaan zijn?

Spr. behandelt nu in de eerste plaats de eerste vraag: hoe geschiedt zulk een onderzoek? door iets te vertellen omtrent het internationale visscherij-onderzoek, dat tegenwoordig in Europa, met name door de aan de Noord- en Oostzee grenzende staten is op touw gezet. Men heeft reeds sedert jaren klachten van de visschers gekregen over overvisssching van de Noordzee, d. w. z. te sterke bevissching, zoodat de vischvoorraad langzamerhand uitgeput raakt. En zoo hebben nu de aan die zeeën grenzende staten (Engeland, België, Holland, Duitschland, Rusland, Finland, Denemarken, Zweden en Noorwegen) de handen in elkaar gelegd en een op groote schaal ingericht en naar een vast programma uit te voeren internationaal onderzoek geïnaugureerd. Door spr. werd daarop uiteengezet, hoe dit onderzoek wordt verricht, hoe de daarvoor beschikbaar gestelde laboratoria en stoombooten waren ingericht, hoe bijv. door het Hollandsche Gouvernement voor dit doel twee laboratoria, één voor het meer zoölogisch, één voor het meer scheikundige gedeelte van het onderzoek, elk van alle mogelijke instrumenten voorzien, zijn in orde gebracht, en een groote stoomboot geheel voor de visscherij is ingericht, terwijl tevens de directeur van het Instituut voor 't onderzoek der zee — zoo wordt de geheele wetenschappelijke inrichting genoemd — zoo nu en dan beschikking heeft over een kleiner stoombootje van geringen diepgang, dat voor het onderzoek van de Zuiderzee, het groote binnenwater van Holland, kan gebruikt worden, waar het onmogelijk zou zijn van de groote stoomboot gebruik te maken.

Spr. beschreef nu de methoden van bevissching der Noordzee, het visschen met de ottertrwal, een reusachtig groot net, dat aan sterke stalen kabels over den bodem der zee wordt gesleept en in zijn groote opening alles opslokt, wat zich op, of boven den bodem zwemmend bevindt, en het beugen, d. w. z. het visschen met lange (eenige kilometers lange) lijnen met een groot aantal (eenige duizenden) hoeken met aas voorzien, die op den bodem der zee wordt gelegd, en na eenige uren weer wordt opgehaald.

In het kort beschreef Spr. daarna nog de overige werkzaamheden in het Instituut voor het onderzoek der zee, het scheikundig onderzoek van het zeewater, het bestudeeren van de verschillende stroomingen in de Noordzee, het onderzoek naar de voortplanting der voor de markt waardehebbende visschen, om nadat een oogenblik was gepauseerd, over te gaan tot het behandelen van de tweede vraag: kan zulke een onderzoek ook hier gedaan worden?

De omstandigheden zijn hier geheel anders. Van het visschen met grondnetten, die over den bodem der zee gesleept worden, is hier geen sprake. Dat hebben de proefnemingen, in die richting van uit Jamaica, Trinidad en in Moreton en Cleveland Bay in Australie, verricht, voldoende uitgemaakt. Niet alleen dat op den rotsachtigen, met koralen begroeiden bodem de netten direct scheurden, maar ook bleek zelfs op gunstigen bodem de echte grondvisch, d. w. z. tong, tarbot, schol, bot, enz. in zoo gering aantal voorhanden te zijn, dat dit nimmer de moeite kan loonen er op groote schaal naar te visschen. Zoo ergens, dan wordt hier bewaarheid, wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht, en Spr. meende dan ook volkomen in zijn recht te zijn geweest, toen hij van den beginne af van proefnemingen in deze richting had afgezien. Slechts had Spr. een klein soort grondnet, speciaal voor het vangen van garnalen en kleine visch ingericht, medegebracht, dat op zandige gronden van geringe uitgestrektheid met voordeel zou kunnen worden gebruikt. Dit grondnet, een zoogenaamde „garnalenkor” wordt daarop door Spreker getoond en verklaard.

Hierop beschreef Spr. in het kort, hoe dan het visscherij- onderzoek hier in de kolonie is begonnen, hoe in de eerste plaats de methoden van visschen, zooals die hier onder de visschers in zwang zijn, werden bestudeerd, hoe verder maatregelen waren genomen een juist overzicht te verkrijgen over de hoeveelheid visch, die hier op Willemstad wordt gevangen en ter markt gebracht. Zulke statistische gegevens moeten natuurlijk gedurende langen tijd verzameld worden, willen zij van eenige waarde zijn ter beoordeeling van den tegenwoordigen stand van het visscherijbedrijf. Voor ditzelfde doel is het ook noodzakkelijk, om dikwijls dezelfde plaatsen te bezoeken en met de visschers in zee te gaan.

Verder wees Spr. er op, hoe het onderzoek daarmede niet gedaan was, doch hoe een belangrijk gedeelte van het onderzoek bestond in het bestudeeren van den rijkdom aan kleine organismen, in het zeewater, daar die voor een groot deel het voedsel vormen voor de zich ontwikkelende visschen. Van groot belang was ook het onderzoek naar de voortplanting der visschen naar de vraag, waar zij hunne eieren leggen en in hoe groot aantal, waar zich de jonge visschen ontwikkelen. Spr. demonstreerde de daartoe gebruikte netten van zijde, die welke meer bij qualitatief onderzoek worden gebezigd, d. w. z. tot beantwoording van de vraag, wat er in het zeewater voorkomt, en die welke voor het quantitatief onderzoek worden gebruikt, d. w. z. voor de vraag, hoevele diertjes en plantjes, „plankton” want zoo noemt men die kleine organismen, die in het zeewater rondzweven, er in een bepaalde hoeveelheid zeewater voorhanden zijn. Dat dit voor de praktijk van groot belang kan zijn, bewees spreker door een voorbeeld, waarbij uit het aantal eieren van een bepaalde vischsoort, in een bepaald omgrensd gebied gevangen, kon worden berekend hoeveel exemplaren dier vischsoort in dat gebied voorhanden waren.

Uit de marktstatistieken bleek dan, hoevele exemplaren elk jaar in dat gebied werden gevangen, en door vergelijking dier cijfers kan men dan uitmaken, of dat gebied al of niet te sterk bevischt wordt.

Daarvoor was nu volgens spr. hier nog geen gevaar voorhanden. Zoowel de zee om het eiland als vooral het Schottegat en de overige met de zee in gemeenschap staande binnenwateren leverden een groot aantal vischeieren en jonge visschen op, zoodat zelfs als de visscherij met grooter intensiteit werd uitgeoefend, de vischrijkdom dezer wateren nog lang onverminderd zou blijven. Ter illustratie van dit gedeelte der voordracht liet spr. eenige buisjes rondgaan, waarin zich vischeieren (van de aal en van een soort papegaaivisch of goetoe) bevonden.

Hierop besprak spr. het overige gedeelte van het onderzoek, het bestudeeren van het oestervraagstuk, de proefnemingen met schildpaddenteelt, met kreeftenteelt, en het groote practische belang, dat zijns inziens hierin lag opgesloten, en beschreef de proefnemingen, door hem in deze richting op touw gezet.

Ten slotte zeide spr., dat het niet op zijn weg lag, zulke maatregelen van practisch belang in den korten tijd van zijn verblijf hier geheel en al in orde te brengen. Spr. kon slechts trachten aan te toonen, dat in verschillende richtingen verbetering van het bedrijf, verbetering van den welstand, zeer goed mogelijk zou zijn. Om die verbeteringen uit te voeren, die maatregelen blijvend te doen worden, was samenwerking noodig, en ook daarom was het Spr. zulk een groot genoegen geweest, hier hedenavond het woord te voeren, omdat daardoor hem gebleken was, dat hij voor het tot stand brengen dier verbeteringen zou kunnen rekenen op de medewerking van de Maatschappij tot bevordering enz., die reeds in haren korten levenstijd zoovele blijken van activiteit had gegeven. Ook de zoo welwillende aandacht, die aan spr. hedenavond door het publiek was geschonken, had het houden der voordracht tot een groot genot gemaakt.

Een stormachtig applaus volgde op het slot dezer hoogst belangrijke lezing.

Nadat door den voorzitter gelegenheid was gegeven tot het doen van vragen aan den spreker, toonde Dr. BOEKE naar aanleiding van een tot hem gerichte vraag, twee exemplaren van sardijnen, de eene vergiftig, de andere niet. Zij bleken duidelijk verschillend van elkander te zijn. Dr. BOEKE verklaarde als zijn vaste overtuiging, dat de vergiftige sardijnen dit *altijd* zijn, maar gelukkig hier slechts zelden voorkomen. De *niet* vergiftige, ook niet in een of andere maand, zijn niet zoo mooi als de andere en missen ook de roode strepen langs den buik. Of de vergiftige stof in de huid of in het vleesch van deze visch aanwezig was, kon spr. niet met zekerheid zeggen. Het huidslijm van verschillende visschen, de huid zelf van andere visschen vertoonden vergiftige eigenschappen, het kon dus zeer goed mogelijk zijn, dat ook hier de vergiftige stof in de huid voorhanden was. Proeven hieromtrent waren spreker niet bekend. Wel was bij verschillende andere visschen juist het vleesch vergiftig.

Op een andere vraag, of de gewone zeepaling hier voorkwam, antwoordde spreker, dat hier een aalsoort voorkomt, die zeer veel overeenkomst vertoont met de Europeesche aal, en dat deze zeer goed eetbaar is, terwijl ook verschillende andere aalachtige visschen hier voorkomen, die ongetwijfeld een zeer goed voedsel zouden kunnen opleveren.

Op een vraag van een der dames, of geep, die bij het opensnijden wurmpjes bleek te bevatten nog eetbaar was, antwoordde spreker, dat die wurmpjes of aaltjes zich meestal in de ingewanden bevonden, dat dan 't vleesch, mits goed gekookt of gebakken, zeker toch nog bruikbaar was, al zag het er wellicht bij het opensnijden minder smakelijk uit.

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Op den Verjaardag van Z. K. H. den Prins der Nederlanden hield de Groep „Nederlandsche Antillen” een bestuursvergadering ten huize van den Voorzitter, J. P. GAERSTE.

Tegenwoordig 8 leden.

Afwezig met kennisgeving de Heer A. A. CORREA. De Voorzitter opent de vergadering en verzoekt den secretaris de notulen der vorige vergadering voor te lezen, waarna deze worden goedgekeurd.

Vervolgens doet de secretaris mededeeling van de ingekomen stukken.

Van den Hoogedelgestrengen Heer Gouverneur is eene schenking van f 50 ontvangen. Aan ZHEG. is reeds de dank der vereeniging betuigd.

Brief van het Hoofdbestuur met gelukwenschen voor de Groep Ned. Antillen bij hare oprichting en een welverdiend woord van hulde aan den volijverigen Secretaris, Luitenant J. SNIJDERS.

Brief van het Hoofdbestuur, inhoudende een verzoek tot benoeming van een lid in de commissie bedoeld bij art. 6 van de statuten van het Verbond ter nazieuing van de kas van den Algemeenen Penningmeester en een verzoek tot benoeming van een lid in het Hoofdbestuur om onze groep daarin te vertegenwoordigen. Als lid van de commissie bedoeld bij art. 6 der Statuten was reeds door ons benoemd de Heer A. C. DE VEER, Ambtenaar met verlof en vroeger lid van onze groep. Van den Heer de VEER is reeds bericht ontvangen, dat hij de benoeming heeft aangenomen.

Thans wordt overgegaan tot het benoemen van een lid voor 't Hoofdbestuur als vertegenwoordiger van onze Groep. Met algemeene stemmen wordt hiertoe benoemd de Heer A. E VAN DEN BRANDHOF, Gezaghebber van Bonaire, die binnenkort met verlof naar Nederland vertrekt.

Ontvangen een verslag van de 32ste jaarlijksche algemeene Vergadering van de Nederlandsche Vereeniging te Londen. Voor de toezending van dat Verslag is reeds namens onze vereeniging bedankt. Brief van het Hoofdbestuur met het doel onze Groep op te wekken tot het zenden van een adres aan de Nederlandsche Regeering ter zake eener wijziging van de wet op het Nederlanderschap. In dien zin was reeds een adres onzer vereeniging aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gericht en hiervan afschrift gezonden aan het Hoofdbestuur.

Ontvangen eene Gouvernementsbeschikking waarbij het reglement onzer vereeniging wordt goedgekeurd.

Brief van het Hoofdbestuur mededeelende dat de nieuwe statuten van

het Verbond in werking zijn getreden en het reglement onzer groep in verband daarmede moet worden herzien en opnieuw goedgekeurd. Aangezien in ons reglement geen enkel artikel in strijd is met de nieuwe statuten was eene herziening niet noodig. Het reglement is opgezonden naar Nederland om de nadere goedkeuring volgens de nieuwe statuten te verkrijgen. Na terugkomst zal het in een of meer kranten alhier bekend gemaakt worden en zal ieder lid een gedrukt reglement ontvangen.

Brief van den 1sten Luitenant ZIMMERMANN, Adjudant van den Gouverneur, mededeelende dat ZHEG. met veel sympathie de oprichting onzer Groep heeft begroet en het Eere-Voorzitterschap onzer vereeniging gaarne wil aanvaarden. Brief van den Luitenant-Generaal A. KOOL Voorzitter van het Comité tot oprichting van een standbeeld voor den Stadhouder WILLEM III, met dankbetuiging namens dat Comité voor de door ons geschonken gift van f 50.—

Brief van de Vereeniging tot bevordering van het onderwijs op Curaçao met het verzoek aan onze groep om samenwerking. Besloten wordt aan het Bestuur van genoemde vereeniging mede te deelen, dat bij voorkomende gevallen zeer gaarne het verzoek zal worden overwogen.

Aan de orde is thans de kwestie der studiebeurzen. Voor den 1sten April zijn ingekomen 5; na den 1sten April nog 3 aanvragen, van welke laatste uit een oogpunt van billijkheid tegenover de 5 eerste geene nota meer kon worden genomen. Omtrent de 5 eerste jongelieden werden de noodige inlichtingen ingewonnen en werd besloten 4 van hen in aanmerking te brengen bij 't Hoofdbestuur. Van deze 4 jongelieden kunnen er dus twee eene studiebeurs bekomen. Ten einde allen schijn van partijdigheid te vermijden wordt besloten geene volgorde op te maken, doch de beslissing geheel aan het Hoofdbestuur over te laten.

Op de vraag van den Voorzitter, of een der leden ook nog een voorstel te doen heeft, deelt de secretaris mede, dat wil de Groep zich hier krachtig kunnen uiten, men over meer geldmiddelen zou moeten beschikken. Bij het Hoofdbestuur een beroep te doen op de algemeene kas van het Verbond, acht hij niet passend nu thans uit die kas reeds gedurende 4 á 5 jaren twee studiebeurzen ieder á f 500.— voor Curaçao zijn toegestaan. Hij stelt dus voor zich tot het Bestuur der kolonie te wenden met het verzoek om eenigen financieelen steun. Met het oog op het groote belang voor de kolonie, dat onze vereeniging krachtig werkzaam kunne zijn, gelooft hij dat eenige steun van gouvernementswege niet geweigerd zal worden.

Er wordt dus besloten zich met een verzoekschrift daartoe tot het Bestuur te wenden.

Ten slotte worden aan de vergadering voorgelegd de bijdragen uit welke het Curaçao-nummer van *Neerlandia* zal worden samengesteld. Met groote ingenomenheid werd van de verschillende artikelen met bijbehoorende foto's kennisgenomen en sprak men de overtuiging uit dat allen die tot de samenstelling van dit prachtig en uitgebreid Curaçaonummer hebben medegewerkt hiermede aan het Verbond en aan de Kolonie eenen grooten dienst hebben bewezen.

Zoo spoedig mogelijk zal het aan de redactie van *Neerlandia* worden opgezonden.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering, met een hartelijk woord van dank voor de activeit van den Secretaris en de getrouwe opkomst der Leden.

Schending van briefgeheim.

„Volgens particuliere berichten uit Curaçao zouden sommige postbeambten verdacht worden zich schuldig te maken aan het uitleveren, aan den handelsagent van Venezuela, van de voor Venezuelaansche uitgewekenen op het eiland bestemde correspondenties. Deze uitgewekenen worden door Castro blijkbaar van revolutionaire bedoelingen verdacht. Men deelt ons tevens mede, dat overzeesche bladen deze beschuldiging aan 't adres van Nederlandsche ambtenaren openlijk uitspreken.

Wij deelen het een en het ander onder voorbehoud mede, doch meenen dat de Regeering goed zal doen door het instellen van een gestreng onderzoek."

Tot zooverre *Land en Volk* van 27 Maart, Blad B. Avondblad.

De eer van onze Postdirectie eischt, dat een dergelijk bericht ook hier bekend worde, opdat het formeel kunne worden tegengesproken. Want, dat het valsch is, staat nu reeds bij ons vast. Het Personeel staat boven alle verdenking. Het bericht logenstraft zich zelve, daar op heel Curaçao geen handelsagent van Venezuela te vinden is.

Advertentien.

Openbare Verkoop.

Op Woensdag den 26sten April 1905 des namiddags om één uur zal voor het gebouw van „De Curaçaosche Hypotheekbank" in de Willemstad alhier, ten overstaan van den Notaris J. H. BEAUJON in het openbaar worden verkocht het effect Nº. 264, gelegen in de 3de Wijk, Overzijde in de Consentië-Steeg bestaande in een gaanderij, woonhuis, combuis en achterplaats.

Verdere inlichtingen te bekomen ten kantore van bovengenoemden Notaris.

Curaçao, den 12n. April 1905.

Openbare Verkoop.

Op Woensdag, den 26n. April 1905 des namiddags om *halftwee* zal voor het gebouw van „De Curaçaosche Hypotheekbank" in de Willemstad alhier ten overstaan van den Notaris C. GORSIRA in het openbaar worden verkocht:

Een klein huis, staande en gelegen alhier in de Willemstad, bekend onder Nº. 164, toebehoorende tot den boedel van nu wijlen den Heer *René Araujo.*

Nadere inlichtingen te bekomen ten kantore van voornoemden notaris.

Curaçao, den 14n. April 1905.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 12den October 1903 t|m den 2den Maart 1904, onder Nº. 1 R t|m Nº. 5000 R zal plaats hebben op DONDERDAG den 27sten April a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 13den April 1905.

De Voorzitter,
A. JESURUN.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.